

## καρεκλοπόδαρο

**καρεκλοπόδαρο, το**, ουσ. [<καρέκλα + ποδάρι], καθένα από τα τέσσερα πόδια μιας καρέκλας: «έσπασε το ένα της καρεκλοπόδαρο κι αχρηστεύτηκε ολόκληρη καρέκλα».

- βρέχει καρεκλοπόδαρα, βλ. συνηθέστ. ρίχνει καρεκλοπόδαρα·

- πετάει καρεκλοπόδαρα, λέει μεγάλες ανοησίες, μεγάλες βλακείες: «κάθε φορά που ανοίγει το στόμα του, πετάει καρεκλοπόδαρα». Πολλές φορές, η φρ. συνοδεύεται από χειρονομία με τα χέρια να προσπαθούν να προφυλάξουν το κεφάλι από υποτιθέμενα καρεκλοπόδαρα που εκσφενδονίζονται εναντίον του·

- ρίχνει καρεκλοπόδαρα, βρέχει ραγδαία: «όλο τ' απόγευμα ήμουν κλεισμένος στο σπίτι, γιατί έξω έριχνε καρεκλοπόδαρα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας